

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/66/ES

2014 m. gegužės 15 d.

dėl bendrovės viduje perkeliamų trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 79 straipsnio 2 dalies a ir b punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) siekiant palaipsniui sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) numatomos priemonės, kurias reikia patvirtinti imigracijos srityje ir kurios yra teisingos trečiųjų šalių piliečių atžvilgiu;
- (2) SESV nustatyta, kad Sąjunga turi plėtoti bendrą imigracijos politiką, kuria siekiama užtikrinti, kad visais etapais migracijos srautai būtų veiksmingai valdomi, o su teisėtai valstybėse narėse gyvenančiais trečiųjų šalių piliečiais būtų elgiama teisingai. Tuo tikslu Europos Parlamentas ir Taryba turi patvirtinti priemones dėl atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų ir valstybių narių ilgalaikių vizų ir leidimų gyventi išdavimo standartus, taip pat valstybėse narėse teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių teisių apibrėžti, įskaitant sąlygas, reglamentuojančias judėjimo ir apsigyvenimo kitose valstybėse narėse laisvę;
- (3) 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatu „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ nustatytas tikslas Sąjungai tapti žiniomis ir inovacijomis grindžiama ekonomika, mažinti bendrovėms tenkančią administracinę naštą ir geriau suderinti darbo jėgos pasiūlą su paklausa. Priemonės, palengvinančios vadovų, specialistų ir darbuotojų-stažuotojų, kurie yra trečiųjų šalių piliečiai, atvykimą į Sąjungą juos perkeliant bendrovės viduje, turi būti suprantamos tame platesniame kontekste;

⁽¹⁾ OL C 218, 2011 7 23, p. 101.

⁽²⁾ OL C 166, 2011 6 7, p. 59.

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.

- (4) 2009 m. gruodžio 11 d. Europos Vadovų Tarybos priimtoje Stokholmo programoje pripažįstama, kad darbo jėgos imigracija gali padėti didinti konkurencingumą ir ekonominių gyvybingumą ir kad kilus dideliems demografiniams sunkumams, su kuriais Sąjunga susidurs ateityje, ir dėl to padidės darbo jėgos poreikis, lanksti imigracijos politika ilgainiui svariai prisidės prie Sąjungos ekonominio vystymosi ir veiklos rezultatų. Todėl Stokholmo programoje Komisijos ir Tarybos prašoma toliau įgyvendinti teisėtos migracijos politikos planą, išdėstytą 2005 m. gruodžio 21 d. Komisijos komunikate;
- (5) dėl verslo globalizavimo, intensyvėjančios prekybos, augančių ir plintančių tarptautinių grupių tarptautinių bendrovių filialų ir patronuojamųjų bendrovių vadovų, specialistų ir darbuotojų-stažuotojų, laikinai perkeliamų į kitus bendrovės padalinius trumpalaikiam paskyrimui, judumo mastas pastaraisiais metais išaugo;
- (6) dėl tokio pagrindinio personalo perkėlimo bendrovės viduje priimančieji subjektai įgyja naujų gebėjimų ir žinių, inovacijų ir didesnių ekonominių galimybių, o tai Sąjungoje skatina žinių ekonomikos plėtrą ir kartu aktyvina investicijų srautus visoje Sąjungoje. Darbuotojų perkėlimas bendrovės viduje iš trečiųjų šalių taip pat gali padėti sudaryti palankesnes sąlygas darbuotojų perkėlimui bendrovės viduje iš Sąjungos į trečiųjų šalių bendroves ir sudaryti sąlygas Sąjungai užimti tvirtesnę poziciją palaikant santykius su tarptautiniais partneriais. Palengvinant asmenų perkėlimą bendrovės viduje tarptautinėms grupėms sudaromos sąlygos optimaliai panaudoti savo žmogiškuosius išteklius;
- (7) šia direktyva nustatytos taisyklės taip pat gali būti naudingos migrantų kilmės šalims, nes ši laikina migracija, laikantis direktyvoje išdėstytų gerai parengtų taisyklių, gali paskatinti gebėjimų, žinių, technologijų ir praktinės patirties perdavimą;
- (8) ši direktyva turėtų nedaryti poveikio pirmenybės Sąjungos piliečiams principui, kiek tai susiję su galimybe patekti į valstybių narių darbo rinką, kaip nustatyta atitinkamose atitinkamų Stojimo aktų nuostatose;
- (9) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių teisei visais įdarbinimo tikslais išduoti kitus nei bendrovės viduje perkeliama asmens leidimus, jei trečiosios šalies piliečiui ši direktyva netaikoma;
- (10) šia direktyva turėtų būti sukurta skaidri ir supaprastinta bendrovės viduje perkeliamų asmenų priėmimo procedūra, grindžiama bendromis apibrėžtimis ir suderintais kriterijais;
- (11) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad siekiant garantuoti tinkamą šios direktyvos įgyvendinimo užtikrinimą būtų vykdoma atitinkama kontrolė ir veiksmingi patikrinimai. Tai, kad buvo išduotas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas, neturėtų daryti poveikio arba kliudyti valstybėms narėms perkėlimo bendrovės viduje metu taikyti savo darbo teisės nuostatų, kurių tikslas, laikantis Sąjungos teisės, yra darbo sąlygų atitikties patikrinimas, kaip išdėstyta 18 straipsnio 1 dalyje;
- (12) neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių turimai galimybei pagal nacionalinę teisę nustatyti sankcijas bendrovės viduje perkeliama asmens darbdaviui, įsisteigusiam trečiojoje šalyje;
- (13) šioje direktyvoje „bendrovės viduje perkeliamų asmenų“ sąvoka turėtų apimti vadovus, specialistus ir darbuotojus-stažuotojus. Jų apibrėžtis turėtų būti grindžiama konkrečiais Sąjungos išsipareigojimais pagal Bendrąjį susitarimą dėl prekybos paslaugomis (GATS) ir dvišalius prekybos susitarimus. Kadangi tie pagal GATS prisiimti išsipareigojimai neapima atvykimo, buvimo ir darbo sąlygų, šia direktyva turėtų būti papildomas šių išsipareigojimų įgyvendinimas ir turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos juos įgyvendinti. Tačiau šios direktyvos apimama asmenų perkėlimo bendrovės viduje taikymo sritis turėtų būti platesnė, nei numatyta prekybos išsipareigojimuose, nes perkėlimas nebūtinai vykdomas paslaugų srityje, o asmuo gali būti perkeliamas iš trečiosios šalies, kuri nėra prekybos susitarimo šalis;
- (14) vertindamos bendrovės viduje perkeliamų asmenų kvalifikaciją valstybės narės turėtų prirėikus pasinaudoti Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sandara (EKS) kvalifikacijoms palyginamai ir skaidriai įvertinti. EKS nacionaliniai koordinavimo centrai gali teikti informaciją ir konsultacijas apie tai, kaip nacionalinės kvalifikacijos lygiai atitinka EKS;

- (15) bendrovės viduje perkeliams asmenims turėtų būti sudaromos bent tokios pačios darbo sąlygos kaip komandiruojamiems darbuotojams, kurių darbdavys yra įsisteigęs Sąjungos teritorijoje, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 96/71/EB ⁽¹⁾. Valstybės narės turėtų reikalauti, kad bendrovės viduje perkeliams asmenims būtų taikomos vienodos darbo užmokesčio, kuris bus mokamas visą perkėlimo laikotarpį, sąlygos kaip ir priimančiosios valstybės narės piliečiams, einantiems panašias pareigas. Kiekviena valstybė narė turėtų būti atsakinga už bendrovės viduje perkeliams asmenims mokamo darbo užmokesčio kontrolę, kol tie asmenys būna jų teritorijoje. Tuo siekiama apsaugoti darbuotojus ir garantuoti valstybėje narėje įsisteigusiu įmonių ir trečiojoje šalyje įsisteigusiu įmonių sąžiningą konkurenciją, nes taip užtikrinama, kad pastarosios negalėtų naudotis žemesniais darbo standartais, kad įgytų konkurencinį pranašumą;
- (16) siekiant užtikrinti, kad bendrovės viduje perkeliama asmens gebėjimai būtų konkrečiai susiję su priimančiojo subjekto veikla, perkeliama asmuo toje pačioje įmonių grupėje iki perkėlimo turėtų būti išdirbęs bent nuo trijų iki dvylikos mėnesių be pertraukos vadovų ir specialistų atveju ir bent nuo trijų iki šešių mėnesių be pertraukos darbuotojų-stažuotojų atveju;
- (17) kadangi perkėlimas bendrovės viduje yra laikina migracija, vieno perkėlimo į Sąjungą ilgiausia trukmė, įskaitant judumo tarp valstybių narių atvejus, neturėtų viršyti trejų metų vadovų ir specialistų atveju ir vieno metų darbuotojų-stažuotojų atveju; pasibaigus šiam laikotarpiui jie turėtų išvykti į trečiąją šalį, nebent pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus jie kitu pagrindu gautų leidimą gyventi. Maksimali perkėlimo trukmė turėtų būti lygi eilės tvarka išduotų bendrovės viduje perkeliama asmens leidimų trukmės laikotarpių sumai. Kitas perkėlimas į Sąjungą gali įvykti trečiosios šalies piliečiui palikus valstybių narių teritoriją;
- (18) siekiant užtikrinti laikiną perkėlimo bendrovės viduje pobūdį ir užkirsti kelią piktnaudžiavimui, valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad toje pačioje valstybėje narėje nuo vieno perkėlimo maksimalios trukmės pabaigos iki prašymo dėl to paties trečiosios šalies piliečio pateikimo šios direktyvos tikslais praeitų tam tikras laiko tarpas;
- (19) kadangi perkėlimas bendrovės viduje yra laikinas komandiravimas, prašymą teikiantis asmuo turėtų pateikti įrodymų, kurie gali būti darbo sutarties arba paskyrimo rašto dalis, kad pasibaigus paskyrimo laikui trečiosios šalies pilietis galės persikelti atgal į tai pačiai grupei priklausančią trečiojoje šalyje įsteigtą subjektą. Prašymą teikiantis asmuo taip pat turėtų pateikti įrodymų, kad vadovas arba specialistas – trečiosios šalies pilietis – turi priimančiajam subjektui, į kurį jis yra perkeliama, reikalingą profesinę kvalifikaciją ir atitinkamos profesinės patirties;
- (20) trečiųjų šalių piliečiai, teikiantys prašymus būti priimti kaip darbuotojai-stažuotojai, turėtų pateikti universitetinio išsilavinimo įrodymą. Be to, jie prirėikus turėtų pateikti stažuotės susitarimą, įskaitant stažuotės programos aprašą, jos trukmę ir sąlygas, kuriomis bus prižiūrima darbuotojų-stažuotojų veikla, patvirtinantį, kad jie iš tiesų vyksta stažuotis ir jais nebus naudojami kaip įprastiniai darbuotojai;
- (21) neturėtų būti reikalaujama atlikti darbo rinkos tyrimą, nebent tai prieštarautų pirmenybės Sąjungos piliečiams principui, kaip nustatyta atitinkamose atitinkamų Stojimo aktų nuostatose;
- (22) valstybė narė turėtų pripažinti trečiosios šalies piliečio kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos Sąjungos piliečiams, ir turėtų atsižvelgti į trečiojoje šalyje įgytą kvalifikaciją pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB ⁽²⁾. Tokiu pripažinimu neturėtų būti daromas poveikis jokiems galimybių verstis reglamentuojamąja profesija apribojimams, kylantiems iš išlygų, taikomų galiojantiems išpareigojimams dėl reglamentuojamųjų profesijų, kuriuos Sąjunga arba Sąjunga ir valstybės narės yra prisiėmusios pagal prekybos susitarimus. Bet kuriuo atveju šioje direktyvoje neturėtų būti numatyta palankesnių sąlygų bendrovės viduje perkeliams asmenims, palyginti su Sąjungos arba Europos ekonominės erdvės piliečiais, kiek tai susiję su vertimusi reglamentuojamomis profesijomis valstybėje narėje;

⁽¹⁾ 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

⁽²⁾ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

- (23) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių teisei nustatyti asmenų priėmimo apimtis pagal SESV 79 straipsnio 5 dalį;
- (24) siekdamas užkirsti kelią galimam piktnaudžiavimui šia direktyva, valstybės narės turėtų turėti galimybę atsisakyti išduoti, panaikinti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą arba atsisakyti pratęsti jo galiojimą, jei pagrindinis priimančiojo subjekto įsteigimo tikslas buvo palengvinti bendrovės viduje perkeliama asmenų atvykimą ir (arba) jis nevykdo realios veiklos;
- (25) šia direktyva siekiama sudaryti palankesnes sąlygas bendrovės viduje perkeliama asmenų judumui Sąjungoje (toliau – judumas ES viduje) ir sumažinti su darbo paskyrimu keliose valstybėse narėse susijusių administracinę našta. Šiuo tikslu šia direktyva sukuriama speciali judumo ES viduje schema, pagal kurią asmuo, turintis galiojantį valstybės narės išduotą bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, turi teisę atvykti į vieną ar kelias valstybes nares, jose būti ir dirbti, kaip tai numatyta šios direktyvos nuostatose, kuriomis reglamentuojamas trumpalaikis ir ilgalaikis judumas. Šioje direktyvoje trumpalaikis judumas turėtų apimti buvimą valstybėse narėse, kurios nėra bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą išdavusios valstybės narės, ne ilgiau kaip 90 dienų laikotarpį kiekvienoje valstybėje narėje. Šioje direktyvoje ilgalaikis judumas turėtų apimti buvimą valstybėse narėse, kurios nėra bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą išdavusios valstybės narės, ilgiau kaip 90 dienų kiekvienoje valstybėje narėje. Siekiant užkirsti kelią mėginimams apeiti trumpalaikio ir ilgalaikio judumo skirtumą, trumpalaikis judumas vienoje valstybėje narėje turėtų būti apribotas iki maksimalios 90 dienų trukmės bet kuriuo 180 dienų laikotarpiu, o pranešimo dėl trumpalaikio judumo ir prašymo dėl ilgalaikio judumo neturėtų būti galima pateikti tuo pačiu metu. Jeigu ilgalaikio judumo būtinybė iškyla jau prasidėjus bendrovės viduje perkeliama asmens trumpalaikio judumo laikotarpiui, antroji valstybė narė gali prašyti, kad minėtas prašymas būtų pateiktas iki trumpalaikio judumo laikotarpio pabaigos likus bent jau 20 dienų;
- (26) nors šia direktyva nustatyta specialia judumo schema turėtų būti nustatytos savarankiškos taisyklės dėl bendrovės viduje perkeliama asmens atvykimo ir buvimo darbo tikslu valstybėse narėse, kurios nėra bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą išdavusios valstybės narės, visos kitos atitinkamomis Šengeno *acquis* nuostatomis nustatytos taisyklės, kuriomis reglamentuojamas asmenų judėjimas per sienas, taikomos toliau;
- (27) kad būtų paprasčiau atlikti kontrolę, jeigu asmuo perkeliama į keletą vietovių skirtingose valstybėse narėse, kai taikoma, antrųjų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų būti pateikta susijusi informacija;
- (28) bendrovės viduje perkeliama asmenims pasinaudojus teise į judumą, antroji valstybė narė, esant tam tikroms sąlygoms, turėtų turėti galimybę imtis veiksmų, kad bendrovės viduje perkeliama asmens veikla neprieštarautų atitinkamoms šios direktyvos nuostatomis;
- (29) valstybės narės turėtų numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas, pavyzdžiui, pinigines sankcijas, kurios būtų taikomos, jeigu nesilaikoma šios direktyvos. Tas sankcijas, *inter alia*, galėtų sudaryti priemonės, numatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/52/EB (*) 7 straipsnyje. Tos sankcijos galėtų būti taikomos priimančiajam subjektui, įsteigtam atitinkamoje valstybėje narėje;
- (30) nustatyta viena procedūra, kai išduodamas vienas bendras dokumentas, kuris yra kartu ir leidimas gyventi, ir leidimas dirbti (toliau – vienas leidimas), turėtų padėti supaprastinti šiuo metu valstybėse narėse taikomas taisykles;
- (31) šiuo tikslu pripažintiems subjektams arba įmonių grupėms turėtų būti galima nustatyti supaprastintą procedūrą. Pripažinimas turėtų būti reguliariai vertinamas;
- (32) valstybei narei nusprendus priimti trečiosios šalies pilietį, atitinkantį šioje direktyvoje nustatytus kriterijus, tas trečiosios šalies pilietis turėtų gauti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, jam ar jai leidžiantį tam tikromis sąlygomis pagal paskyrimą vykdyti veiklą skirtinguose subjektuose, priklausančiuose tai pačiai tarptautinei bendrovei, įskaitant subjektus, įsikūrusius kitose valstybėse narėse;

(*) 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/52/EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai (OL L 168, 2009 6 30, p. 24).

- (33) kai reikalaujama vizos ir trečiosios šalies piliėtis atitinka kriterijus, kad jam būtų išduotas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas, valstybė narė turėtų suteikti trečiosios šalies piliečiui visas galimybes gauti reikalingą vizą ir turėtų užtikrinti, kad kompetentingos valdžios institucijos veiksmingai bendradarbiautų tuo tikslu;
- (34) jeigu bendrovės viduje perkeliama darbuotojo leidimą išduoda valstybė narė, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, ir bendrovės viduje perkeliama asmuo judumo ES viduje pagrindu kerta išorės sieną, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 562/2006 ⁽¹⁾, valstybė narė turėtų turėti teisę pareikalauti įrodymų, kad bendrovės viduje perkeliama asmuo vyksta į jos teritoriją perkėlimo bendrovės viduje tikslu. Be to, išorės sienos kirtimo atveju valstybės narės, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 562/2006, kurios taiko visą Šengeno *acquis*, turėtų patikrinti duomenis Šengeno informacinėje sistemoje ir turėtų neleisti atvykti asmenims, dėl kurių sistemoje pateiktas perspėjimas draudimo atvykti ar apsigyventi tikslu, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1987/2006 ⁽²⁾, arba pareiškia prieštaravimą dėl tokių asmenų judumo;
- (35) kad būtų galima pateikti tikslesnės informacijos apie perkėlimo bendrovės viduje laikotarpiu vykdomą darbinę veiklą, valstybės narės turėtų galėti nurodyti papildomą informaciją spausdinto dokumento forma arba saugoti tokią informaciją elektronine forma, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1030/2002 ⁽³⁾ 4 straipsnyje ir jo priedo a punkto 16 papunktyje. Toks papildomos informacijos teikimas valstybėms narėms turėtų būti neprivalomas, tai neturėtų būti papildomas reikalavimas, kuris galėtų pakenkti vienai bendrai leidimų išdavimo ir prašymų pateikimo procedūrai;
- (36) šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias bendrovės viduje perkeliama asmenims vykdyti konkrečią veiklą pas klientus valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs priimančysis subjektas, laikantis toje valstybėje narėje taikomų nuostatų dėl tokios veiklos;
- (37) šia direktyva nedaromas poveikis paslaugų teikimo sąlygoms pagal SESV 56 straipsnį. Visų pirma šia direktyva nedaromas poveikis įdarbinimo sąlygoms, kurios pagal Direktyvą 96/71/EB taikomos valstybėje narėje įsteigtos įmonės komandiruojamiems darbuotojams, kad šie teiktų paslaugas kitos valstybės narės teritorijoje. Ši direktyva neturėtų būti taikoma trečiųjų šalių piliečiams, komandiruojamiems įmonių, įsteigtų valstybėse narėse, paslaugų teikimo tikslu pagal Direktyvą 96/71/EB. Trečiųjų šalių piliečiai, turintys bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, negali pasinaudoti Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB. Šia direktyva neturėtų būti sudaromos trečiojoje šalyje įsteigtoms įmonėms palankesnės sąlygos nei valstybėse narėse įsteigtoms įmonėms, kaip numatyta Direktyvos 96/71/EB 1 straipsnio 4 dalyje;
- (38) tinkama bendrovės viduje perkeliama asmenų socialinė apsauga, įskaitant, atitinkamais atvejais, išmokas jų šeimos nariams, yra svarbus aspektas siekiant užtikrinti deramas darbo bei gyvenimo sąlygas jiems būnant Sąjungoje. Todėl pagal nacionalinę teisę turėtų būti sudarytos vienodos sąlygos, susijusios su socialinės apsaugos sritimis, išvardintoms Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 ⁽⁴⁾ 3 straipsnyje. Šia direktyva nėra derinami valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktai. Pagal ją vienodų sąlygų socialinės apsaugos srityje principas taikomas tik tiems asmenims, kurie patenka į jos taikymo sritį. Teisė į vienodas sąlygas socialinės apsaugos srityje taikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie tenkina valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, teisėje, susijusioje su dalyvavimu socialinės apsaugos sistemoje ir teise į socialinio draudimo išmokas, nustatytas objektyvias ir nediskriminacines sąlygas.

Daugelyje valstybių narių teisė į išmokas šeimai siejama su sąlyga, kad turi būti tam tikras ryšys su ta valstybe narė, kadangi išmokos yra skirtos teigiamai demografinėi raidai remti, kad būtų užtikrinta būsimą tos valstybės narės darbo jėga. Todėl šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybės narės teisei tam tikromis sąlygomis apriboti vienodų sąlygų taikymą išmokų šeimai atžvilgiu, kadangi bendrovės viduje perkeliama asmuo ir kartu su juo vykstantys šeimos nariai toje valstybėje narėje būna laikinai. Socialinės apsaugos teisės turėtų būti suteikiamos

⁽¹⁾ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 105, 2006 4 13, p. 1).

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1987/2006 dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 381, 2006 12 28, p. 4).

⁽³⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1030/2002 nustatantis vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą (OL L 157, 2002 6 15, p. 1).

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

nedarant poveikio nacionalinės teisės ir (arba) dvišalių susitarimų nuostatomis, kuriomis numatomas kilmės šalies socialinės apsaugos teisės aktų taikymas. Tačiau dvišaliuose susitarimuose arba nacionalinės teisės aktuose dėl bendrovės viduje perkeliamų asmenų socialinės apsaugos teisių, priimtuose įsigaliojus šiai direktyvai, neturėtų būti numatomos nepalankesnės sąlygos nei taikomos valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, piliečiams. Dėl arba nacionalinės teisės arba tokių susitarimų bendrovės viduje perkeliama asmenys gali būti, pavyzdžiui, suinteresuoti ir toliau priklausyti savo kilmės šalies socialinės apsaugos sistemai, jei jų priklausymo pertraukimas turėtų neigiamą poveikį jų teisėms arba jei jų priklausymas jiems sudarytų dvigubo draudimo išlaidų. Valstybės narės turėtų visada išlaikyti galimybę bendrovės viduje perkeliama asmenims suteikti palankesnes socialines apsaugos teises. Jokia šios direktyvos nuostata neturėtų būti daromas poveikis maitintojo netekusių asmenų, kurie įgyja teises iš bendrovės viduje perkeliama asmens, teisei gyvenant trečiojoje šalyje gauti maitintojo netekimo pensiją;

- (39) judumo tarp valstybių narių atveju atitinkamai taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010 ⁽¹⁾. Šia direktyva neturėtų būti suteikiama daugiau teisių, nei jau numatyta galiojančiuose Sąjungos socialinės apsaugos srities teisėje trečiųjų šalių piliečiams, kurie susiję su daugiau nei viena valstybe nare;
- (40) kad šia direktyva nustatytos konkrečios taisyklės būtų patrauklesnės ir kad jomis būtų galima užtikrinti visą tikėtiną naudą Sąjungoje plėtojamo verslo konkurencingumui, bendrovės viduje perkeliama trečiųjų šalių piliečiams turėtų būti sudaromos palankios šeimos susijungimo sąlygos valstybėje narėje, kuri išdavė bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą ir tose valstybėse narėse, kurios bendrovės viduje perkeliama asmeniui leidžia būti ir dirbti jų teritorijoje pagal šios direktyvos nuostatas dėl ilgalaikio judumo. Ši teisė iš tiesų pašalintų svarbią kliūtį, su kuria susiduria potencialūs bendrovės viduje perkeliama asmenys, sutikdami su paskyrimu Siekiant išsaugoti šeimos vientisumą, šeimos nariai turėtų turėti galimybę prisijungti prie bendrovės viduje perkeliama asmens kitoje valstybėje narėje, taip pat turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos jiems dalyvauti darbo rinkoje;
- (41) kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos greitam prašymų tvarkymui, valstybės narės turėtų teikti pirmenybę keitimui informacija ir atitinkamų dokumentų siuntimui elektroniniu būdu, nebent atsirastų techninių sunkumų arba dėl esminių interesų turi būti daroma kitaip;
- (42) bylų ir duomenų rinkimas bei siuntimas turėtų būti vykdomas laikantis atitinkamų duomenų apsaugos ir saugumo taisyklių;
- (43) ši direktyva neturėtų būti taikoma trečiųjų šalių piliečiams, teikiantiems prašymą apsigyventi valstybėje narėje kaip tyrėjai, kad vykdytų mokslinių tyrimų projektą, kadangi jiems taikoma Tarybos direktyva 2005/71/EB ⁽²⁾;
- (44) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti specialią priėmimo procedūrą ir patvirtinti atvykimo ir apsigyvenimo sąlygas, skirtas bendrovės viduje perkeliama trečiųjų šalių piliečiams, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (45) šia direktyva gerbiama pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, o pati Sąjunga remiasi Sąjungos ir Europos Tarybos priimtose socialinėse chartijose įtvirtintomis teisėmis;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010, kuriuo išplečiamas Reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 taikymas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tie reglamentai dar netaikomi tik dėl jų pilietybės (OL L 344, 2010 12 29, p. 1).

⁽²⁾ 2005 m. spalio 12 d. Tarybos direktyva 2005/71/EB dėl konkrečios įleidimo trečiųjų šalių piliečiams atvykti mokslinių tyrimų tikslais tvarkos (OL L 289, 2005 11 3, p. 15).

- (46) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išpareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (47) pagal Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridėto prie ES sutarties ir SESV, 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui šios valstybės narės nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji nėra joms privaloma ar taikoma;
- (48) pagal Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos, pridėto prie ES sutarties ir SESV, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji nėra jai privaloma ar taikoma,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatoma:

- a) trečiųjų šalių piliečių ir jų šeimos narių atvykimo ir apsigyvenimo valstybių narių teritorijoje perkėlimo bendrovės viduje pagrindu ilgesniam nei 90 dienų laikotarpiui sąlygos ir teisės;
- b) a punkte nurodytos trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo kitose valstybėse narėse nei valstybė narė, kuri pirma, remdamasi šia direktyva, išduoda trečiosios šalies piliečiui bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, sąlygos ir teisės.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma bendrovės viduje perkeliams vadovams, specialistams arba darbuotojams-stažuotojams, kurie yra trečiųjų šalių piliečiai, kurie prašymo teikimo metu gyvena ne valstybės narės teritorijoje ir pateikia prašymą priimti į valstybės narės teritoriją arba kurie buvo priimti į valstybės narės teritoriją šioje direktyvoje nustatytais sąlygomis.
2. Ši direktyva netaikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie:
 - a) prašo suteikti teisę apsigyventi valstybėje narėje kaip tyrėjai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2005/71/EB, kad galėtų vykdyti mokslinių tyrimų projektą;
 - b) pagal Sąjungos bei jos valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimus naudojami tokiomis pačiomis laisvo judėjimo teisėmis kaip ir Sąjungos piliečiai arba kurie yra įdarbinti įmonėje, įsteigtoje tose trečiojoiose šalyse;

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- c) yra komandiruoti pagal Direktyvą 96/71/EB;
 - d) vykdo veiklą kaip savarankiškai dirbantys darbuotojai;
 - e) įdarbinimo agentūros, laikino įdarbinimo agentūros arba kitos įmonės, kurios verčiasi aprūpinimu darbuotojais, paskyrė dirbti prižiūrimiesiems ir vadovaujamiems kitos įmonės;
 - f) priimti kaip dieninių studijų studentai arba kuriems organizuotas trumpalaikis prižiūrimas praktinis mokymas, kuris yra jų studijų dalis.
3. Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių teisei trečiųjų šalių piliečiams, kuriems ši direktyva netaikoma, bet kokio įdarbinimo tikslu išduoti ne bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, kuriam taikoma ši direktyva, o leidimus gyventi.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) trečiosios šalies pilietis – asmuo, kuris nėra Sąjungos pilietis, kaip apibrėžta SESV 20 straipsnio 1 dalyje;
- b) perkėlimas bendrovės viduje – trečiosios šalies piliečio, kuris prašymo perkelti bendrovės viduje teikimo metu gyvena ne valstybių narių teritorijoje, laikinas komandiravimas darbo arba mokymo tikslais iš įmonės, kuri įsteigta už valstybės narės teritorijos ribų ir su kuria trečiosios šalies pilietį prieš perkėlimą ir perkėlimo metu sieja darbo sutartis, į tai įmonei arba tai pačiai įmonių grupei priklausančių subjektą, kuris įsteigtas toje valstybėje narėje, ir, atitinkamai atvejais, jo judėjimas tarp priimančiųjų subjektų, įsteigtų vienoje ar keliose antrosiose valstybėse narėse;
- c) bendrovės viduje perkeliama asmuo – trečiosios šalies pilietis, kuris pateikiant prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą gyvena ne valstybių narių teritorijoje ir kuris yra perkeliama bendrovės viduje;
- d) priimančysis subjektas – valstybės narės teritorijoje pagal nacionalinę teisę įsteigtas subjektas, nepaisant jo teisinės formos, į kurį perkeliama bendrovės viduje perkeliama asmuo;
- e) vadovas – asmuo, einantis vyresniojo pareigūno pareigas, kuris visų pirma vadovauja priimančiojo subjekto valdymui, jo veiklą bendrai prižiūrint arba veiklos gaires teikiant iš esmės direktorių valdybai, įmonės akcininkams arba jiems lygiaverčiam subjektui; tos pareigos apima: vadovavimą priimančiajam subjektui arba priimančiojo subjekto departamentui ar skyriui; kitų prižiūrinčių darbuotojų, specialistų arba vadovujančių darbuotojų darbo kontrolę; įgaliojimus rekomenduoti samdyti, atleisti darbuotojus arba atlikti kitus su personalo valdymo veiksmus;
- f) specialistas – asmuo, dirbantis įmonių grupėje ir turintis priimančiajam subjektui būtinų jo veiklos sričių, metodų arba valdymo specialiųjų žinių. Vertinant tokias žinias, atsižvelgiama ne tik į žinias, kurios yra konkrečiai susijusios su priimančiuoju subjektu, bet ir į tai, ar asmuo turi aukštą kvalifikaciją, įskaitant atitinkamą profesinę patirtį, susijusią su specifinių techninių žinių reikalaujančia darbo ar veiklos rūšimi, įskaitant galimą priklausymą akredituotai profesijai;
- g) darbuotojas–stažuotojas – universitetinį išsilavinimą turintis asmuo, kuris yra perkeliama į priimančiąjį subjektą karjeros plėtojimo tikslais arba kad įgytų žinių apie verslo metodus ar būdus ir kuriam perkėlimo metu mokamas atlyginimas;
- h) šeimos nariai – trečiųjų šalių piliečiai, nurodyti Tarybos direktyvos 2003/86/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalyje;
- i) bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas – leidimas su santrumpa „ICT“, kuriuo jo turėtojai suteikiama teisė gyventi ir dirbti pirmosios valstybės narės teritorijoje, ir jei taikoma, antrųjų valstybių narių teritorijoje, laikantis šios direktyvos sąlygų;

⁽¹⁾ 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12).

- j) ilgalaikio judumo leidimas – leidimas su žyma „mobile ICT“, kuriuo bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo turėtoji suteikiama teisė gyventi ir dirbti antrosios valstybės narės teritorijoje laikantis šios direktyvos sąlygų;
- k) viena prašymų pateikimo procedūra – procedūra, pagal kurią, remiantis vienu prašymu išduoti leidimą trečiosios šalies piliečiui apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje, priimamas sprendimas dėl to prašymo;
- l) įmonių grupė – dvi arba daugiau įmonių, pagal nacionalinę teisę pripažįstamų susijusiomis taip: viena įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai valdo didžiąją dalį kitos įmonės pasirašytojo kapitalo, kontroliuoja didžiąją dalį balsų, susijusių su tos įmonės išleistuojamu kapitalu, gali paskirti daugiau kaip pusę tos įmonės administracinio, valdymo ar priežiūros organo narių, arba įmonės vienodu pagrindu valdo patronuojančioji įmonė;
- m) pirmoji valstybė narė – valstybė narė, kuri pirma trečiosios šalies piliečiui išduoda bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą;
- n) antroji valstybė narė – ne pirmoji valstybė narė, kurioje bendrovės viduje perkeliama asmuo ketina pasinaudoti ar naudojasi judumo teise, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;
- o) reglamentuojamoji profesija – Direktyvos 2005/36/EB 3 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžta reglamentuojama profesija.

4 straipsnis

Palankesnės nuostatos

1. Ši direktyva taikoma nedarant poveikio palankesnėms nuostatomis, nustatytoms:
 - a) Sąjungos teisėje, įskaitant dvišalius ir daugiašalius susitarimus, sudarytus tarp Sąjungos bei jos valstybių narių ir vienos ar kelių trečiųjų šalių;
 - b) dvišaliuose ar daugiašaliuose susitarimuose, sudarytuose tarp vienos ar daugiau valstybių narių ir vienos ar kelių trečiųjų šalių.
2. Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių teisei priimti arba toliau taikyti palankesnes nuostatas trečiosios šalies piliečiams, kuriems ji yra taikoma, kiek tai susiję su 3 straipsnio h punktu ir 15, 18 ir 19 straipsniais.

II SKYRIUS

PRIĖMIMO SĄLYGOS

5 straipsnis

Priėmimo kriterijai

1. Nedarant poveikio 11 straipsnio 1 daliai, trečiosios šalies pilietis, teikiantis prašymą jį priimti pagal šios direktyvos sąlygas, arba priimančysis subjektas:
 - a) pateikia įrodymų, kad priimančysis subjektas ir trečiojoje šalyje įsteigta įmonė priklauso tai pačiai įmonei arba įmonių grupei;
 - b) pateikia įrodymų, kad dirbo toje pačioje įmonėje ar įmonių grupėje bent tris–dvylika mėnesių be pertraukos iki pat perkėlimo bendrovės viduje dienos vadovų ir specialistų atveju ir bent tris–šešis mėnesius be pertraukos darbuotojų-stažuotojų atveju;
 - c) pateikia darbo sutartį ir, jei reikia, darbdavio paskyrimo raštą, kuriame pateikiama:
 - i) pateikiami duomenys apie perkėlimo trukmę ir priimančiojo subjekto arba priimančiųjų subjektų vietą;
 - ii) pateikiama įrodymų, kad trečiosios šalies pilietis eis priimančiojo subjekto arba priimančiųjų subjektų atitinkamoje valstybėje narėje vadovo arba specialisto pareigas arba bus darbuotojas-stažuotojas;

- iii) nurodomas perkėlimo bendrovės viduje metu paskirtas atlyginimas ir kitos įdarbinimo sąlygos;
 - iv) pateikiama įrodymų, kad pasibaigus perkėlimui bendrovės viduje trečiosios šalies pilietis galės būti perkeltas atgal į tai įmonei ar įmonių grupei priklausančią trečiojoje šalyje įsteigtą subjektą;
- d) pateikia įrodymų, kad trečiosios šalies pilietis turi profesinę kvalifikaciją ir patirties, kurių reikia priimančiajam subjektui, į kurį jis bus perkeltas kaip vadovas ar specialistas, o darbuotojo-stažuotojo atveju – reikalingą universitetinį išsilavinimą;
- e) jei taikytina, pateikia dokumentus, patvirtinančius, kad trečiosios šalies pilietis atitinka sąlygas, nustatytas atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje Sąjungos piliečiams, kad jie galėtų verstis reglamentuojamąja profesija, su kuria susijęs prašymas;
- f) pateikia galiojantį trečiosios šalies piliečio kelionės dokumentą, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje, ir prireikus prašymą išduoti vizą arba pateikia vizą; valstybės narės gali reikalauti, kad kelionės dokumento galiojimo laikas apimtų bent bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpį;
- g) nedarant poveikio galiojantiems dvišaliams susitarimams, pateikia įrodymų, kad asmuo turi sveikatos draudimą arba, jei tai numatyta nacionalinės teisės aktuose, yra kreipęsis dėl sveikatos draudimo, dengiančio visą riziką, kurią paprastai dengia atitinkamos valstybės narės piliečių draudimas, tais laikotarpiais, kai nenumatytas toks draudimas ir atitinkama teisė gauti išmokas, siejami su darbu toje valstybėje narėje arba teikiami dėl to, kad dirbama atitinkamoje valstybėje narėje.
2. Valstybės narės gali reikalauti, kad prašymą teikiantis asmuo pateiktų 1 dalies a, c, d, e ir g punktuose išvardytus dokumentus oficialia valstybės narės kalba.
3. Valstybės narės gali reikalauti, kad prašymą teikiantis asmuo ne vėliau kaip bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo išdavimo dieną nurodytą atitinkamo trečiosios šalies piliečio adresą valstybės narės teritorijoje.
4. Valstybės narės reikalauja, kad:
- a) kiek tai susiję su įdarbinimo sąlygomis, išskyrus atlyginimą, perkeliama bendrovės viduje būtų laikomasi visų sąlygų, nustatytų įstatymuose ir kituose teisės aktuose ir (arba) visuotinai taikomuose kolektyviniuose susitarimuose, taikytinuose panašiomis aplinkybėmis komandiruojamiems darbuotojams atitinkamose profesinėse srityse;
- Jei visuotinai taikomų kolektyvinių susitarimų deklaravimo sistemos nėra, valstybės narės gali remtis kolektyviniais susitarimais, kurie paprastai taikomi visoms panašioms atitinkamos profesinės ar pramonės šakos įmonėms geografinėje vietovėje, ir (arba) kolektyviniais susitarimais, kuriuos nacionaliniu lygiu sudarė didžiausios darbdavių ir darbuotojų organizacijos ir kurie taikomi visoje jų šalies teritorijoje;
- b) atlyginimas, kuris trečiosios šalies piliečiui skiriamas viso perkėlimo bendrovės viduje laikotarpiu, nebūtų mažiau patrauklus nei atitinkamos valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, panašias pareigas einantiems piliečiams skiriamas atlyginimas pagal valstybėje narėje, kurioje įsteigtas priimančysis subjektas, taikytinus įstatymus, kolektyvinius susitarimus arba praktiką.
5. Remdamosi pagal 1 dalį pateiktais dokumentais, valstybės narės gali reikalauti, kad bendrovės viduje perkeliama asmuo savo buvimo laikotarpiu turėtų pakankamai išteklių, kad galėtų išlaikyti save ir savo šeimos narius, nesinaudamas valstybių narių socialinės paramos sistemomis.
6. Gali būti reikalaujama, kad trečiosios šalies pilietis, teikiantis prašymą priimti jį darbuotoju-stažuotoju, be 1 dalyje reikalaujamų įrodymų pateiktų stažuotės susitarimą, susijusį su pasirengimu jo būsimois pareigoms įmonėje ar įmonių grupėje, įskaitant stažuotės programos aprašą, kuris įrodytų, kad buvimo tikslas – apmokyti darbuotoją-stažuotoją karjeros plėtojimo tikslais arba kad jis įgytų žinių apie verslo metodus ar būdus, jos trukmę ir sąlygas, kuriomis programos metu bus prižiūrima darbuotojo-stažuotojo veikla.
7. Prašymą teikiantis asmuo atitinkamos valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms praneša apie bet kokią prašymo nagrinėjimo procedūros metu įvykusį pasikeitimą, darantį poveikį šiame straipsnyje nustatytiems priėmimo kriterijams.

8. Trečiųjų šalių piliečiai, kurie, kaip manoma, gali kelti grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, šios direktyvos tikslais nepriimami.

6 straipsnis

Priimamų asmenų skaičius

Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių teisei nustatyti trečiųjų šalių piliečių priėmimo apimtį pagal SESV 79 straipsnio 5 dalį. Tuo remiantis prašymas išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą gali būti laikomas nepriimtiniu arba būti atmestas.

7 straipsnis

Atmetimo pagrindai

1. Valstybės narės atmeta prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jeigu nesilaikoma 5 straipsnio;
 - b) jeigu pateikti dokumentai buvo įgyti apgaule, arba suklastoti arba padirbti;
 - c) jeigu pagrindinis priimančiojo subjekto įsteigimo tikslas buvo palengvinti bendrovės viduje perkeliama asmenų atvykimą;
 - d) jeigu yra pasiekta 12 straipsnio 1 dalyje nustatyta maksimali buvimo trukmė.
2. Valstybės narės prirėikus atmeta prašymą, jei darbdaviui arba priimančiajam subjektui pagal nacionalinę teisę yra taikytos sankcijos dėl nedeklaruojamo darbo ir (arba) neteisėto įdarbinimo.
3. Valstybės narės gali atmesti prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jei darbdavys arba priimančysis subjektas neįvykdė savo teisinių įsipareigojimų socialinės apsaugos, mokesčių, darbo teisių ar darbo sąlygų srityse;
 - b) jei pagal nacionalinius nemokumo įstatymus darbdavio arba priimančiojo subjekto įmonė yra likviduojama ar buvo likviduota arba jeigu nevykdoma jokia ekonominė veikla;
 - c) jei bendrovės viduje perkeliama asmens laikinu buvimu siekiama arba jo poveikis yra kliudyti darbuotojų ir vadovybės ginčui ar deryboms arba daryti kitokį poveikį jo rezultatams.
4. Valstybės narės gali atmesti prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą 12 straipsnio 2 dalyje nurodytu pagrindu.
5. Nedarant poveikio 1 daliai, bet kuriuo sprendimu atmesti prašymą atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikomasi proporcingumo principo.

8 straipsnis

Bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo panaikinimas arba galiojimo nepratęsimas

1. Valstybės narės panaikina bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jeigu jis buvo įgytas apgaule, suklastotas arba padirbtas;
 - b) jeigu bendrovės viduje perkeliama asmuo gyvena atitinkamoje valstybėje narėje kitais tikslais, nei jam išduotas leidimas gyventi;
 - c) jeigu pagrindinis priimančiojo subjekto įsteigimo tikslas buvo palengvinti bendrovės viduje perkeliama asmenų atvykimą.

2. Valstybės narės prireikus panaikina bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, jei darbdaviui arba priimančiajam subjektui pagal nacionalinę teisę yra taikytos sankcijos dėl nedeklaruojamo darbo ir (arba) neteisėto įdarbinimo.
3. Valstybės narės atsisako pratęsti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jeigu jis buvo gautas apgaule, suklastotas arba padirbtas;
 - b) jeigu bendrovės viduje perkeliama asmuo gyvena atitinkamoje valstybėje narėje kitais tikslais, nei jam išduotas leidimas gyventi;
 - c) jeigu pagrindinis priimančiojo subjekto įsteigimo tikslas – sudaryti palankesnes sąlygas bendrovės viduje perkeliama asmenų atvykimui;
 - d) buvo pasiekta maksimali buvimo trukmė, nustatyta 12 straipsnio 1 dalyje.
4. Valstybės narės prireikus atsisako pratęsti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimą, jei darbdaviui arba priimančiajam subjektui buvo taikytos sankcijos pagal nacionalinę teisę dėl nedeklaruojamo darbo ir (arba) neteisėto įdarbinimo.
5. Valstybės narės gali panaikinti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą arba atsisakyti pratęsti jo galiojimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jeigu nesilaikoma arba nebesilaikoma 5 straipsnio;
 - b) jeigu darbdavys arba priimančysis subjektas neįvykdė savo teisinių įsipareigojimų socialinės apsaugos, mokesčių, darbo teisių ar darbo sąlygų srityse;
 - c) jeigu pagal nacionalinius bankroto įstatymus darbdavio arba priimančiojo subjekto įmonė yra likviduojama ar buvo likviduota arba jeigu nevykdoma jokia ekonominė veikla;
 - d) jeigu bendrovės viduje perkeliama asmuo nesilaikė 21 ir 22 straipsniuose išdėstytų judumo taisyklių.
6. Nedarant poveikio 1 arba 3 dalims, sprendimu panaikinti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą arba atsisakyti pratęsti jo galiojimą atsižvelgiama į konkrečias aplinkybes tuo atveju ir laikomasi proporcingumo principo.

9 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės gali priimančiąjį subjektą laikyti atsakingu už šioje direktyvoje nustatytą priėmimo, buvimo ir judumo sąlygų nesilaikymą.
2. Atitinkama valstybė narė numato sankcijas, jei priimančysis subjektas yra laikomas atsakingu pagal 1 dalį. Tos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
3. Valstybės narės numato priemones užkirsti kelią galimam piktnaudžiavimui ir taikyti sankcijas už šios direktyvos pažeidimus. Priemonės apima stebėseną, vertinimą ir atitinkamais atvejais tikrinimą pagal nacionalinę teisę arba administracinę praktiką.

III SKYRIUS

PROCEDŪRA IR LEIDIMAS

10 straipsnis

Galimybė susipažinti su informacija

1. Valstybės narės prašymą teikiantiems asmenims sudaro sąlygas lengvai susipažinti su informacija apie visus įrodomuosius dokumentus, kuriuos reikia pateikti su prašymu, ir su informacija apie atvykimą ir apsigyvenimą, įskaitant bendrovės viduje perkeliama asmens ir jo/jos šeimos narių teises, pareigas ir procedūrinę apsaugos priemones. Valstybės narės taip pat sudaro sąlygas lengvai susipažinti su informacija apie trumpalaikiam judumui taikomą 21 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą ir ilgalaikiam judumui taikomą 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

2. Atitinkamos valstybės narės suteikia priimančiajam subjektui galimybę susipažinti su informacija apie valstybių narių teisę nustatyti sankcijas pagal 9 ir 23 straipsnius.

11 straipsnis

Prašymai dėl bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo ar dėl ilgalaikio judumo leidimo

1. Valstybės narės nusprendžia, ar prašymą turi pateikti trečiosios šalies pilietis ar priimančysis subjektas. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad prašymą gali pateikti bet kuris iš jų.
2. Prašymas dėl bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo teikiamas, kai trečiosios šalies pilietis gyvena ne tos valstybės narės, į kurią prašoma jį priimti, teritorijoje.
3. Prašymas dėl bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo teikiamas valstybės narės, kurioje būnama pirmiausia, valdžios institucijoms. Kai pirmas buvimo laikotarpis nėra ilgiausias, prašymas teikiamas valstybės narės, kurioje perkeliama laikotarpis ketinama būti ilgiausiai, valdžios institucijoms.
4. Valstybės narės paskiria valdžios institucijas, kurios yra kompetentingos priimti prašymus ir išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą ar ilgalaikio judumo leidimą.
5. Prašymą teikiantis asmuo turi teisę prašymą pateikti pagal vieną prašymų pateikimo procedūrą.
6. Valstybės narės, vadovaudamosi savo nacionaline teise arba administracine praktika, šiuo tikslu pripažintiems subjektams arba įmonėms ar įmonių grupėms gali nustatyti supaprastintą procedūrą, susijusią su bendrovės viduje perkeliama asmens leidimų, ilgalaikio judumo leidimų, bendrovės viduje perkeliama asmens šeimos nariams suteikiamų leidimų ir vizų išdavimu.

Pripažinimas reguliariai pakartotinai vertinamas.

7. 6 dalyje numatyta supaprastinta procedūra apima bent jau:
 - a) reikalavimo pateikti kai kuriuos 5 straipsnyje ar 22 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytus įrodymus netaikymą prašymą teikiančiam asmeniui;
 - b) pagreitintą priėmimo procedūrą, pagal kurią bendrovės viduje perkeliama asmenų leidimai ir ilgalaikio judumo leidimai išduodami per trumpesnę laiką, nei nustatyta 15 straipsnio 1 dalyje ar 22 straipsnio 2 dalies b punkte; ir (arba)
 - c) paprastesnę ir (arba) pagreitintą procedūrą, susijusią su reikalingų vizų išdavimu.
8. Pagal 6 dalį pripažinti subjektai arba įmonių grupės nedelsdami ir bet kuriuo atveju per 30 dienų laikotarpį praneša atitinkamai valdžios institucijai apie visus pokyčius, darančius poveikį pripažinimo sąlygoms.
9. Jeigu atitinkamai valdžios institucijai nepranešama, valstybės narės už tai numato atitinkamas sankcijas, įskaitant pripažinimo atšaukimą.

12 straipsnis

Perkeliama bendrovės viduje trukmė

1. Perkeliama bendrovės viduje maksimali trukmė yra treji metai vadovų ir specialistų atveju ir vieneri metai darbuotojų-stažuotojų atveju; pasibaigus šiam laikotarpiui jie išvyksta iš valstybių narių teritorijos, nebent pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę jie kitu pagrindu gautų leidimą gyventi.

2. Nedarydamos poveikio savo išpareigojimams pagal tarptautinius susitarimus, valstybės narės gali reikalauti, kad nuo 1 dalyje nurodytos maksimalios perkėlimo trukmės pabaigos iki kito prašymo dėl to paties trečiosios šalies piliečio pateikimo toje pačioje valstybėje narėje šios direktyvos tikslais praeitų ne ilgesnis nei šešių mėnesių laikotarpis.

13 straipsnis

Bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas

1. Bendrovės viduje perkeliama asmenims, kurie atitinka 5 straipsnyje nustatytus priėmimo kriterijus ir dėl kurių kompetentingos valdžios institucijos priėmė teigiamą sprendimą, išduodamas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas.
2. Bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas galioja mažiausiai vienerius metus arba perkėlimo į atitinkamos valstybės narės teritoriją laikotarpį (pasirenkamas trumpesnis iš šių laikotarpių) ir jo galiojimas gali būti pratęstas ilgiausiai iki trejų metų vadovų ir specialistų atveju ir iki vienerių metų darbuotojų-stažuotojų atveju.
3. Valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos išduoda bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą naudodamos Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 nustatytą vienodą formą.
4. Skiltyje „leidimo rūšis“ pagal Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 priedo a punkto 6.4 papunktį valstybės narės įrašo „ICT“.

Valstybės narės taip pat gali pridėti nuorodą savo valstybine (-ėmis) kalba (-omis).

5. Valstybės narės neišduoda jokių papildomų leidimų, visų pirma jokios rūšies darbo leidimų.
6. Valstybės narės gali nurodyti papildomą informaciją, susijusią su trečiosios šalies piliečio perkėlimo bendrovės viduje laikotarpiu vykdoma darbine veikla, spausdinto dokumento formoje ir (arba) saugoti tokius duomenis elektronine forma, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 4 straipsnyje ir jo priedo a punkto 16 papunktyje.
7. Atitinkama valstybė narė trečiosios šalies piliečiams, kurių prašymai dėl priėmimo buvo patenkinti, suteikia visas galimybes gauti reikalingą vizą.

14 straipsnis

Pokyčiai, darantys poveikį priėmimo sąlygoms buvimo laikotarpiu

Prašymą pateikęs asmuo atitinkamos valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms praneša apie bet kokią buvimo laikotarpiu įvykusį pokytį, darantį poveikį 5 straipsnyje nustatytoms priėmimo sąlygoms.

15 straipsnis

Procedūrinės apsaugos priemonės

1. Kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo datos atitinkamos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos priima sprendimą dėl prašymo išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą arba pratęsti jo galiojimą ir raštu, laikydamosi pranešimo procedūrų pagal nacionalinę teisę, apie sprendimą praneša prašymą pateikusiam asmeniui.

2. Jei su prašymu pateikta patvirtinamoji informacija arba dokumentai yra neišsamūs, kompetentingos valdžios institucijos per pagrįstą laikotarpį praneša prašymą pateikusiam asmeniui, kokia papildoma informacija reikalinga, ir nustato pagrįstą terminą tokiai informacijai pateikti. 1 dalyje nurodytas laikotarpis sustabdomas iki tol, kol kompetentingos valdžios institucijos gaus reikiamą papildomą informaciją.
3. Sprendimo, kuriuo prašymas skelbiamas nepriimtinu ar kuriuo toks prašymas atmetamas arba atsisakoma pratęsti tokio leidimo galiojimą, motyvai raštu išdėstomi prašymą pateikusiam asmeniui. Sprendimo panaikinti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą motyvai raštu išdėstomi bendrovės viduje perkeliama asmeniui ir priimančiajam subjektui.
4. Visus sprendimus, kuriais prašymas išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą skelbiamas nepriimtinu ar kuriais toks prašymas atmetamas, atsisakoma pratęsti jo galiojimą arba jis panaikinamas, galima apskųsti atitinkamos valstybės narės teisme pagal nacionalinę teisę. Rašytiniame pranešime nurodomas teismas arba administracinė valdžios institucija, kuriai gali būti pateiktas apeliacinis skundas, ir apeliacinio skundo pateikimo terminas.
5. Per 12 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį prašymą teikiančiam asmeniui leidžiama pateikti prašymą dėl galiojimo pratęsimo nepasibaigus bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpiui. Prašymui dėl galiojimo pratęsimo pateikti valstybės narės gali nustatyti maksimalų 90 dienų iki bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo pabaigos terminą.
6. Jei bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo terminas baigiasi procedūros dėl leidimo galiojimo pratęsimo metu, valstybės narės leidžia bendrovės viduje perkeliama asmeniui toliau būti jų teritorijoje iki tol, kol kompetentingos valdžios institucijos priims sprendimą dėl prašymo. Tokiu atveju jos gali išduoti, jei to reikalaujama pagal nacionalinę teisę, nacionalinius laikinus leidimus gyventi arba lygiaverčius leidimus.

16 straipsnis

Mokesčiai

Valstybės narės gali reikalauti sumokėti mokesčių už prašymų tvarkymą pagal šią direktyvą. Tokie mokesčiai neturi būti neproporcingi ar pernelyg dideli.

IV SKYRIUS

TEISĖS

17 straipsnis

Teisės, suteikiamos bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo pagrindu

Bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpiu jo turėtojas turi bent šias teises:

- a) teisę atvykti į pirmosios valstybės narės teritoriją ir joje būti;
- b) teisę laisvai patekti į visą pirmosios valstybės narės teritoriją, laikantis jos nacionalinės teisės;
- c) teisę užsiimti konkrečia darbine veikla, kuria leidžiama užsiimti pagal leidimą, laikantis nacionalinės teisės bet kuriame priimančiajame subjekte, priklausančiame įmonei ar įmonių grupei pirmojoje valstybėje narėje.

Šio straipsnio pirmos pastraipos a–c punktuose nurodytos teisėmis antrojoje valstybėje narėje naudojamosi laikantis 20 straipsnio.

18 straipsnis

Teisė į vienodas sąlygas

1. Neatsižvelgiant į darbo santykiams taikytiną teisę ir nedarant poveikio 5 straipsnio 4 dalies b punktui, bendrovės viduje perkeliama asmenims, priimtiems pagal šią direktyvą, valstybėje narėje, kurioje vykdomas darbas, taikomos bent jau tokios sąlygos, kokios užtikrinamos asmenims, kuriems taikoma Direktyva 96/71/EB; šios sąlygos – tai darbo sutarties sąlygos pagal Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnį.

2. Bendrovės viduje perkeliams asmenims ir valstybės narės, kurioje vykdomas darbas, piliečiams taikomos vienodos sąlygos, kiek tai susiję su:
- asociacijų laisve ir laisve jungtis į sąjungas bei stoti į darbuotojams ar darbdaviams atstovaujanti organizacijas ar į bet kurias kitas organizacijas, kurių nariai yra konkrečios profesijos atstovai, įskaitant teisę naudotis visomis tokių organizacijų teikiama teisėmis ir privilegijomis, nedarant poveikio nacionalinėms nuostatomis dėl viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo;
 - diplomų, pažymėjimų ir kitų profesinės kvalifikacijos dokumentų pripažinimu pagal atitinkamą nacionalinę procedūrą;
 - nacionalinės teisės aktų nuostatomis, susijusiomis su socialinės apsaugos sritimis, apibrėžtomis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 3 straipsnyje, nebent pagal dvišalius susitarimus arba valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, nacionalinę teisę taikoma kilmės šalies teisė, užtikrinant, kad bendrovės viduje perkeliama asmeniui būtų taikomi vienos iš šių šalių socialinės apsaugos teisės aktai. Judumo ES viduje atveju ir nedarant poveikio dvišaliams susitarimams, kuriais užtikrinama, kad bendrovės viduje perkeliama asmeniui yra taikoma kilmės šalies teisė, atitinkamai taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1231/2010;
 - nedarant poveikio Reglamentui (EB) Nr. 1231/2010 ir dvišaliams susitarimams, įstatymų nustatytų pensijų (senatvės, invalidumo pensijų ir išmokų mirties atveju), apskaičiuotų atsižvelgiant į bendrovės viduje perkeltų asmenų ankstesnį darbą ir įgytų bendrovės viduje perkeliams asmenims persikėlus į trečiąją šalį, arba tokių pensijų maitintojo, tokių bendrovės viduje perkeltų asmenų, netekusiems asmenims, gyvenantiems trečiojoje šalyje, kurių teisės kyla dėl tokių bendrovės viduje perkeltų asmenų, mokėjimu pagal teisės aktus, išdėstytus Reglamento (EB) Nr. 883/2004 3 straipsnyje, ir tomis pačiomis sąlygomis ir tokio paties dydžio, kaip ir atitinkamos valstybės narės piliečiams, kai jie persikelia į trečiąją šalį, mokėjimu;
 - galimybe naudotis prekėmis bei paslaugomis ir visuomenei prieinamų prekių bei paslaugų pasiūla, išskyrus nacionalinėje teisėje numatytas apsirūpinimo būstu procedūras, nedarant poveikio laisvei sudaryti sutartis pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę, ir viešųjų įdarbinimo tarnybų teikiamas paslaugas.

Dvišaliai susitarimai ir šioje dalyje minima nacionalinė teisė aktai yra laikomi tarptautiniais susitarimais ar valstybių narių nuostatomis taip, kaip tai apibrėžta 4 straipsnyje.

3. Nedarant poveikio Reglamentui (ES) Nr. 1231/2010, valstybės narės gali nuspręsti, kad 2 dalies c punktas išmokų šeimai atžvilgiu netaikomas bendrovės viduje perkeliams asmenims, kuriems buvo išduotas leidimas gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje ne ilgesniam kaip devynių mėnesių laikotarpiui.

4. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis valstybių narių teisei panaikinti leidimą arba atsisakyti pratęsti jo galiojimą pagal 8 straipsnį.

19 straipsnis

Šeimos nariai

1. Pirmojoje valstybėje narėje ir antrosioje valstybėje narėje, kurios bendrovės viduje perkeliama asmeniui leidžia būti ir dirbti jų teritorijoje vadovaujantis šios direktyvos 22 straipsniu, taikoma Direktyva 2003/86/EB, laikantis šiame straipsnyje nustatytų leidžiančių nukrypti nuostatų.

2. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 3 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio, leidimui šeimos susijungimo pagrindu valstybėje narėje neturi būti taikomas reikalavimas, kad tų valstybių narių pagal šią direktyvą išduoto leidimo turėtojas turėtų pagrįstas perspektyvas gauti teisę nuolat gyventi toje šalyje ir būtų išgyvenęs joje tam tikrą minimalų laikotarpį.

3. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 4 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos ir 7 straipsnio 2 dalies, jose nurodytos integracijos priemonės gali būti valstybių narių taikomos tik tada, kai atitinkamiems asmenims jau buvo išduotas leidimas šeimos susijungimo pagrindu.

4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 5 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos, jei įvykdytos šeimos susijungimui taikomos sąlygos, leidimus gyventi šeimos nariams valstybėje narė suteikia per 90 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo dienos. Valstybės narės kompetentinga valdžios institucija prašymus išduoti leidimą gyventi bendrovės viduje perkeliama asmens šeimos nariams nagrinėja tuo pačiu metu kaip ir prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą

arba ilgalaikio judumo leidimą tais atvejais, jei prašymas išduoti leidimą gyventi bendrovės viduje perkeliama asmens šeimos nariams pateiktas tuo pačiu metu. Atitinkamai taikomos 15 straipsnyje nustatytos procedūrinės apsaugos priemonės.

5. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 13 straipsnio 2 dalies, šeimos narių leidimų gyventi valstybėje narėje galiojimas paprastai baigiasi tą pačią dieną, kaip ir tos valstybės narės išduotas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas arba ilgalaikio judumo leidimas.

6. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 14 straipsnio 2 dalies ir nedarant poveikio pirmenybės Sąjungos piliečiams principui, kaip išdėstyta atitinkamose atitinkamų stojimo aktų nuostatose, bendrovės viduje perkeliama asmens, kuriam suteiktas leidimas šeimos susijungimo pagrindu, šeimos nariai turi teisę įsidarbinti ir dirbti kaip savarankiškai dirbantys asmenys šeimos nariui leidimą gyventi išdavusios valstybės narės teritorijoje.

V SKYRIUS

JUDUMAS ES VIDUJE

20 straipsnis

Judumas

Trečiųjų šalių piliečiai, turintys galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, to leidimo bei galiojančio kelionės dokumento pagrindu ir laikydamiesi 21 ir 22 straipsniuose išdėstytų sąlygų bei pagal 23 straipsnio nuostatas, gali atvykti į vieną ar kelias antrąsias valstybes nares, jose būti ir dirbti.

21 straipsnis

Trumpalaikis judumas

1. Trečiųjų šalių piliečiai, turintys galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, turi teisę ne ilgiau nei 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį, skaičiuojamą kiekvienai valstybei narei, būti bet kurioje antrojoje valstybėje narėje ir dirbti bet kuriame kitame pastarojoje įsteigta subjekte, priklausančiame tai pačiai įmonei ar įmonių grupei, laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pirmojoje valstybėje narėje esantis priimančysis subjektas pirmajai valstybei narei ir antrajai valstybei narei praneštų apie bendrovės viduje perkeliama asmens ketinimą dirbti antrojoje valstybėje narėje įsteigta subjekte.

Tokiais atvejais antroji valstybė narė leidžia, kad pranešimas būtų teikiamas arba:

- a) prašymo teikimo pirmojoje valstybėje narėje metu, jei tame etape judumas į antrąją valstybę narę jau yra numatytas; arba
 - b) bendrovės viduje perkeliama asmenį jau priėmus į pirmąją valstybę narę, vos tik sužinoma apie tai, kad numatomas judumas į antrąją valstybę narę.
3. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad su pranešimu būtų perduoti šie dokumentai ir informacija:
- a) įrodymai, kad antrojoje valstybėje narėje esantis priimančysis subjektas ir trečiojoje šalyje įsteigta įmonė priklauso tai pačiai įmonei arba įmonių grupei;
 - b) darbo sutartis ir prireikus paskyrimo raštas, kurie buvo perduoti pirmajai valstybei narei pagal 5 straipsnio 1 dalies c punktą;

- c) jei taikytina, dokumentai, patvirtinantys, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo atitinka atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytas sąlygas, keliamas Sąjungos piliečiams, kad jie galėtų verstis reglamentuojamąja profesija, su kuria susijęs prašymas;
- d) galiojantis kelionės dokumentas, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalies f punkte, ir
- e) numatoma judumo trukmė ir datos, jei to nebuvo nurodyta pirmiau minėtuose dokumentuose.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad tie dokumentai ir ta informacija būtų pateikti tos valstybės narės oficialia kalba.

4. Jei pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies a punkto ir jei antroji valstybė narė nepareišė pirmajai valstybei narei jokių prieštaravimų pagal 6 dalį, bendrovės viduje perkeliamas asmuo gali pasinaudoti judumo į antrąją valstybę narę galimybe bet kuriuo bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpio momentu.

5. Jei pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies b punkto, pradėti naudotis judumo galimybe galima vos tik pateikus pranešimą antrajai valstybei narei arba bet kuriuo bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpio momentu.

6. Remdamasi 2 dalyje nurodytu pranešimu, antroji valstybė narė gali per 20 dienų nuo pranešimo gavimo paprieštarauti tam, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo pasinaudotų judumo į jos teritoriją galimybe, jei:

- a) nesilaikoma 5 straipsnio 4 dalies b punkte ar šio straipsnio 3 dalies a, c ar d punktuose nustatytų sąlygų;
- b) pateikti dokumentai buvo igyti apgaule, arba suklastoti, arba padirbti;
- c) pasiekta 12 straipsnio 1 dalyje arba šio straipsnio 1 dalyje nustatyta maksimali buvimo trukmė.

Antrosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nedelsdamos informuoja pirmosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas ir pirmojoje valstybėje narėje esantį priimantįjį subjektą apie tai, kad jos prieštarauja judumui.

7. Jei antroji valstybė narė prieštarauja judumui pagal šio straipsnio 6 dalį ir judumo galimybe dar nepasinaudota, tuo perkėlimo bendrovės viduje metu bendrovės viduje perkeliama asmeniui neleidžiama dirbti antrojoje valstybėje narėje. Jeigu judumo galimybe jau pasinaudota, taikomos 23 straipsnio 4 ir 5 dalys.

8. Jei pirmoji valstybė narė pratęsia bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimą neviršydamą 12 straipsnio 1 dalyje nurodytos maksimalios trukmės, pratęsto bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo pagrindu jo turėtoji toliau leidžiama dirbti antrojoje valstybėje narėje, neviršijant šio straipsnio 1 dalyje nustatytos ilgiausios trukmės.

9. Bendrovės viduje perkeliama asmenims, kurie, kaip manoma, kelia grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.

22 straipsnis

Ilgalaikis judumas

1. Trečiųjų šalių piliečių, turinčių galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą ir ketinančių būti bet kurioje antrojoje valstybėje narėje ir dirbti bet kuriame kitame subjekte, įsteigame pastarojoje ir priklausančiuose tai pačiai įmonei ar įmonių grupei, ilgiau nei 90 dienų kiekvienoje tų valstybių narių, atžvilgiu antroji valstybė narė gali nuspręsti:

- a) taikyti 21 straipsnį ir leisti bendrovės viduje perkeliama asmeniui būti ir dirbti jos teritorijoje remdamasi pirmosios valstybės narės išduotu bendrovės viduje perkeliama asmens leidimu ir to leidimo galiojimo laikotarpiu; arba
- b) taikyti 2–7 dalyse numatytą procedūrą.

2. Jei pateiktas prašymas dėl ilgalaikio judumo:
 - a) antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašymą teikiantis asmuo perduotų kai kuriuos arba visus toliau nurodytus dokumentus, jei antroji valstybė narė juos reikalauja pateikti su pirminiu prašymu:
 - i) įrodymus, kad antrojoje valstybėje narėje esantis priimantysis subjektas ir trečiojoje šalyje įsteigta įmonė priklauso tai pačiai įmonei arba įmonių grupei;
 - ii) darbo sutartį ir prireikus paskyrimo raštą, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalies c punkte;
 - iii) jei taikytina, dokumentus, patvirtinančius, kad trečiosios šalies pilietis atitinka atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės nustatytas sąlygas, keliamas Sąjungos piliečiams, kad jie galėtų verstis reglamentuojamąja profesija, su kuria susijęs prašymas;
 - iv) galiojantį kelionės dokumentą, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalies f punkte;
 - v) įrodymus, kad asmuo turi sveikatos draudimą arba, jei tai numatyta nacionalinės teisės aktuose, yra kreipęsis dėl sveikatos draudimo, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalies g punkte.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašymą teikiantis asmuo ne vėliau kaip ilgalaikio judumo leidimo išdavimo metu nurodytą atitinkamo bendrovės viduje perkeliama asmens adresą antrosios valstybės narės teritorijoje.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad tie dokumentai ir ta informacija būtų pateikti oficialia tos valstybės narės kalba.

- b) antroji valstybė narė priima sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo ir raštu informuoja prašymą pateikusį asmenį apie sprendimą kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų nuo dienos, kurią antrosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms buvo pateikti prašymas ir dokumentai, kurių reikalaujama pagal a punktą.
 - c) nereikalaujama, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo išvyktų iš valstybių narių teritorijų tam, kad pateiktų prašymą, ir jam netaikomas vizos reikalavimas.
 - d) bendrovės viduje perkeliama asmeniui leidžiama dirbti antrojoje valstybėje narėje tol, kol kompetentingos valdžios institucijos priims sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo, su sąlyga, kad:
 - i) 21 straipsnio 1 dalyje nurodytas laikotarpis ir pirmosios valstybės narės išduoto bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimas nėra pasibaigę, ir
 - ii) jei to reikalauja antroji valstybė narė, išsamus prašymas antrajai valstybei narei buvo pateiktas bent prieš 20 dienų iki tos dienos, nuo kurios bendrovės viduje perkeliamas asmuo gali pradėti naudotis judumo galimybe;
 - e) prašymas dėl ilgalaikio judumo ir pranešimas dėl trumpalaikio judumo negali būti teikiami tuo pačiu metu. Jei ilgalaikio judumo būtinybė išskyla jau prasidėjus bendrovės viduje perkeliama asmens trumpalaikio judumo laikotarpiui, antroji valstybė narė gali prašyti, kad prašymas dėl ilgalaikio judumo būtų pateiktas bent prieš 20 dienų iki trumpalaikio judumo laikotarpio pabaigos.
3. Valstybės narės gali atmesti prašymą dėl ilgalaikio judumo, jei:
 - a) nesilaikoma šio straipsnio 2 dalies a punkte išdėstytų sąlygų arba netenkinami 5 straipsnio 4 dalyje, 5 straipsnio 5 dalyje arba 5 straipsnio 8 dalyje išdėstyti kriterijai;
 - b) taikomas vienas iš 7 straipsnio 1 dalies b ar d punktuose ar 7 straipsnio 2, 3 ar 4 dalyse nurodytų pagrindų; arba
 - c) bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimas baigiasi procedūros metu.

4. Tais atvejais, kai antroji valstybė narė priima sprendimą patenkinti prašymą dėl ilgalaikio judumo, kaip nurodyta 2 dalyje, bendrovės viduje perkeliama asmeniui išduodamas ilgalaikio judumo leidimas, kuriuo bendrovės viduje perkeliama asmeniui suteikiama teisė būti ir dirbti jos teritorijoje. Šis leidimas išduodamas naudojant Reglamentu (EB) Nr. 1030/2002 nustatytą vienodą formą. Skiltyje „leidimo rūšis“ pagal Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 priedo a punkto 6.4 papunktį valstybės narės įrašo: „mobile ICT“. Valstybės narės taip pat gali pridėti nuorodą savo valstybine (-ėmis) kalba (-omis).

Valstybės narės gali nurodyti papildomą informaciją, susijusią su bendrovės viduje perkeliama asmens ilgalaikio judumo laikotarpiu vykdoma darbine veikla, spausdinto dokumento forma ir (arba) saugoti tokius duomenis elektronine forma, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 4 straipsnyje ir priedo a punkto 16 papunktyje.

5. Leidimo dėl ilgalaikio judumo galiojimo pratęsimas nedaro poveikio 11 straipsnio 3 daliai.

6. Jeigu leidimas dėl ilgalaikio judumo išduodamas, antroji valstybė narė informuoja apie tai pirmosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas.

7. Kai valstybė narė priima sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo, atitinkamai taikomi 8 straipsnis, 15 straipsnio 2–6 dalys ir 16 straipsnis.

23 straipsnis

Apsaugos priemonės ir sankcijos

1. Tais atvejais, kai bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą išduoda valstybė narė, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, ir bendrovės viduje perkeliama asmuo kerta išorės sieną, antroji valstybė narė turi teisę kaip įrodymo, kad bendrovės viduje perkeliama asmuo juda į antrąją valstybę narę perkėlimo bendrovės viduje tikslu, reikalauti:

- a) pirmojoje valstybėje narėje esančio priimančiojo subjekto pateikto pranešimo pagal 21 straipsnio 2 dalį kopijos arba
- b) antrojoje valstybėje narėje esančio priimančiojo subjekto rašto, kuriame būtų bent jau nurodyta judumo ES viduje trukmė ir antrojoje valstybėje narėje esančio priimančiojo subjekto arba subjektų vieta.

2. Jei pirmoji valstybė narė panaikina bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, ji apie tai nedelsdama informuoja antrosios valstybės narės valdžios institucijas.

3. Antrojoje valstybėje narėje esantis priimantysis subjektas informuoja antrosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas apie visus pokyčius, darančius poveikį sąlygoms, kuriomis remiantis buvo leista pasinaudoti judumo galimybe.

4. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad bendrovės viduje perkeliama asmuo nedelsdamas nutrauktų visą darbinę veiklą ir išvyktų iš jos teritorijos, tokiais atvejais:

- a) jai nebuvo pateiktas pranešimas pagal 21 straipsnio 2 ir 3 dalis, o ji tokio pranešimo reikalauja;
- b) ji paprieštaravo judumui pagal 21 straipsnio 6 dalį;
- c) ji atmetė prašymą dėl ilgalaikio judumo pagal 22 straipsnio 3 dalį;
- d) bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas arba ilgalaikio judumo leidimas naudojamas ne tais tikslais, kuriais jis buvo išduotas;
- e) sąlygų, kuriomis remiantis buvo leista pasinaudoti judumo galimybe, nebevykdomos.

5. 4 dalyje nurodytais atvejais pirmoji valstybė narė, paprašius antrajai valstybei narei, netaikydama jokių formalumų ir nedelsdama leidžia bendrovės viduje perkeliama asmeniui ir, atitinkamai atvejais, jo šeimos nariams atvykti pakartotinai. Tai taip pat taikoma, jei pirmosios valstybės narės išduotas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas baigė galioti arba buvo panaikintas judumo antrojoje valstybėje narėje laikotarpiu.

6. Jei bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo turėtojas kerta valstybės narės išorės sieną, ta valstybė narė, kuri taiko visą Šengeno *acquis*, patikrina duomenis Šengeno informacinėje sistemoje. Ta valstybė narė neleidžia atvykti asmenims, dėl kurių Šengeno informacinėje sistemoje pateiktas perspėjimas draudimo atvykti ir būti tikslu, arba pareiškia prieštaravimą dėl tokių asmenų judumo.
7. Valstybė narė jos teritorijoje įsteigtam priimančiajam subjektui gali taikyti sankcijas pagal 9 straipsnį, jei:
- priimantysis subjektas nepranešė apie bendrovės viduje perkeliama asmens judumą pagal 21 straipsnio 2 ir 3 dalis;
 - bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas ar ilgalaikio judumo leidimas naudojamas ne tais tikslais, kuriais jis buvo išduotas;
 - prašymas dėl bendrovės viduje perkeliama asmens priėmimo pateiktas ne tai valstybei narei, kurioje asmuo iš viso ilgiausiai būna;
 - bendrovės viduje perkeliama asmuo nebeatitinka kriterijų ir sąlygų, kurių pagrindu jam buvo leista pasinaudoti judumo galimybe, o priimantysis subjektas nepraneša apie tokį pasikeitimą antrosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms;
 - bendrovės viduje perkeliama asmuo pradėjo dirbti antroje valstybėje narėje, nors nėra įvykdytos judumo sąlygos, kai taikoma 21 straipsnio 5 dalis arba 22 straipsnio 2 dalies d punktas.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Statistiniai duomenys

- Valstybės narės Komisijai pateikia statistinius duomenis apie bendrovės viduje perkeliama asmenų leidimų skaičių bei pirmą kartą išduotų ilgalaikio judumo leidimų skaičių ir, kai taikytina, pagal 21 straipsnio 2 dalį gautus pranešimus ir, kiek įmanoma, bendrovės viduje perkeliama asmenų, kurių leidimų galiojimas buvo pratęstas arba kurie buvo panaikinti, skaičių. Tie statistiniai duomenys turi būti suskirstomi pagal pilietybę ir pagal leidimo galiojimo trukmę ir, kiek įmanoma, pagal ekonomikos sektorius bei perkeliama asmens pareigas.
- Statistiniai duomenys turi būti susiję su ataskaitiniais vienu kalendorinių metų laikotarpiais ir turi būti pateikti Komisijai per šešis mėnesius nuo ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2017 m.
- Statistiniai duomenys pateikiami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 862/2007 ⁽¹⁾.

25 straipsnis

Ataskaitos

Kas trejus metus ir pirmą kartą ne vėliau kaip 2019 m. lapkričio 29 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo valstybėse narėse ataskaitą ir pateikia pasiūlymus dėl dalinių keitimų, jei reikia. Ataskaitoje daugiausia dėmesio skiriama įvertinimui, ar judumo ES viduje schema veikia tinkamai, galimiems piktnaudžiavimo šia schema atvejams ir šios schemos ir Šengeno *acquis* sąveikai. Komisija visų pirma įvertina praktinį 20, 21, 22, 23 ir 26 straipsnių taikymą.

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos ir panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius (OL L 199, 2007 7 31, p. 23).

26 straipsnis

Ryšių palaikymo centrų tarpusavio bendradarbiavimas

1. Valstybės narės paskiria ryšių palaikymo centrus, kurie veiksmingai bendradarbiauja ir yra atsakingi už informacijos, kurios reikia 21, 22 ir 23 straipsniams įgyvendinti, priėmimą ir perdavimą. Valstybės narės teikia pirmenybę keitimuisi informacija elektroninėmis priemonėmis.
2. Kiekviena valstybė narė per 1 dalyje nurodytus nacionalinius ryšių palaikymo centrus informuoja kitas valstybes nares apie 11 straipsnio 4 dalyje nurodytas paskirtas valdžios institucijas ir apie 21 bei 22 straipsniuose nurodytais judumo atvejais taikomą procedūrą.

27 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2016 m. lapkričio 29 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

28 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

29 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS